

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XXI. Notariatus, Notarius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

IIX.

NON FIERI, vel ita fieri, ut factum non dureret, paria sunt. *l. si pro parte 10. §. versum 5. ff. de in rem verso.* Ant. Morel. Bononiens. decis. 40. punct. 7. num. 18. Surd. consil. 190. n. 9. & consil. 245. n. 14.

CAP. XIX.

De Non-usu.

Axioma I.

Quæcunque in facto consistunt, ea non-utendo non amittuntur, quia illa ante factum non sunt in rerum naturâ, nec dies illorum antea cessit, ergo non poterunt non-utendo amitti. Exemplum est in operis servorum & in servitute habitationis. Conf. Brunnem. ad l. 10. pr. ff. de usu & habit.

II.

Quoties quis jure reali decennio seu vicennio non usus, cum uti potuisset, toties illud amittitur.

Ratio consistit partim in negligentia, partim quia tanto tempore acquiritur jus reale, tantò ergo etiam debet amitti juxta l. 35. ff. de R. J. ita privilegium intuitu rei datum non-usu decem annorum extinguitur. Mev. P. 2. Decis. 11. Carpz. P. 2. Consil. 3. Defin. 23. ita servitus per non-usum decennii inter præsentis, inter absentes verò vicennii finitur. l. 13. seqq. C. de Servit. & aqu. l. 8. quemadm. serv. amitt.

Limita: nisi usus Juris alternis, ternis aut quaternis annis tantum concessus, sic enim decennium duplicatur, &c. l. fin. pr. C. de servit. l. 7. quemadm. serv. amitt.

CAP. XIX.

Nostra.

Axioma I.

NOSTRA omnia facimus, quibus auctoritatem nostram impartimur. l. 1. §. 6. vers. omnia. C. de veteri jure enucl. gloss. verb. consule, in §. plebiscitum. Instit. de jure naturali. [unde Imperator Justinianus Digestorum libros suos vocat l. ult. C. de testament.] Ant. Gomez. l. 40. Tauri. n. 89. vers. tertio. & l. 48. n. 3. Rebuff. in praxi benefic. part. 1. tit. de infirmis. gloss. 2. n. 3. pag. mibi 204. Alex. consil. 123. Scripsit. n. 17. lib. 4. Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 5. lit. N. concl. 105. n. 63. Surd. consil. 301. n. 44. & 47. Melch. Phœb. Lusitan. decis. 28. n. 12. tom. 1.

II.

NOSTRUM quod semel est, amplius nostrum effici non potest. [l. non ut ex pluribus 15. ff. de R. I. l. 3. §. ex pluribus 4. ff.

de acquir. poss. l. an ead. 14. §. 1. ff. de except. rei judic. Duen. reg. 211. Ludov. Gomez. ad §. sic itaque. Instit. de act. n. 9. comm. Dd. Coras. ib. num. 4. & Ursil. n. 4. Vult. Consil. Marpurg. consil. 35. vol. 3. num. 204.] Menoch. consil. 265. num. 5. Et nostrum non potest à nobis sine facto nostro auferri, [l. id quod nostrum est 11. ff. de R. I. c. ab eo 31. de elect. in 6. Herm. Vult. 2. Consil. Marpurg. 25. n. 59.] idem Menoch. consil. 161. num. 19. & consil. 296. num. 10. & consil. 477. n. 7. Melch. Phœbos, ubi supra.

CAP. XX.

Notabile.

Axioma I.

Notabilia quæ sunt, specialiter significari solent, ne videantur neglecta, l. item 15. §. 26. ff. de injur. l. 1. §. dixerit. 2. ff. de publican. l. 3. §. 1. vers. nisi. ff. naut. caupon. stabul. c. quampis 38. de præbendis in 6. Menoch. adipiscend. poss. rem. 4. num. 834. Dec. consil. 272. Ancharan. consil. 215. n. 4. Coler. de process. executiv. in præfat. n. 6. Dn. D. Bitchius in Comment. ad cap. 35. T. 2. notab. 3. Quæ enim speciali nota & expressione digna sunt, ea in specie & nominatim exprimi debent. l. eos 3. C. de aquaduct. Afflict. decis. 111. n. 9. Alex. consil. 104. in fin. lib. 1. Cravett. consil. 880. n. 19. Unde & ea, quæ magni sunt momenti, speciali notâ digna esse, ex c. fin. de præbend. c. cum Clericis 19. de V. S. referunt Cravett. consil. 895. n. 21. Regner. Sixtin. 2. Consil. Marp. 9. n. 87. cum, quæ notabiliter sunt, pro neglectis haberi non deceat. Neviz. in sylv. nupt. lib. 4. n. 269. quia diurna. Novell. 82. c. 3. Dd. in l. non minor. in fin. C. de transact. ac diuturna, Jafon. in l. judice. ff. de judic. n. 2. proinde observatione diligentiore sunt perneccessaria. Ulp. lib. 35. ad edit. l. 1. de suspect. tut. cum & insuper frequentia. Dec. in tract. crimin. part. 2. lib. 4. cap. 1. num. 4. Guilhelm. Boeckel. de publ. judic. in præloquio. Hippol. de Marfil. ad L. Cornel. de S. car. Arius Pinellus ad l. 1. part. 3. n. 40. C. de bon. matern.

CAP. XXI.

Notariatus, Notarius.

Axioma I.

Notariatus ars est bona & honesta, arg. Nov. 8. c. 8. vers. quis enim non diligit Eccles. 10. non vilis & infamis, sed nobilis. Guilhelm. Royvill. lib. 3. de justit. & jur. cap. 4. num. 4. Chassan. in Catalag. glor. mund. part. 7. consider. 50. & part. 11. consid. 11. Et nobilem honestumque virum exercere convenit. Menoch. consil. 552. per tot. lib. 6. Cephal. consil. 238. num. 20. Unde & illegitimi & infames à tali munere repelluntur. Reichs. Abschied 1 de Anno 1612. §. Erstlich ordt.

ordinem. Denais in jur. Camer. tit. 96. §. 1. Ruin. consil. 35. num. 14. vol. 4. Unde, licet plerique officium Notarii vile esse contendunt, Viv. in tract. comm. opin. lit. N. verb. Notarius. Guid. Papæ. decis. 90. Id tamen limitant, nisi in Curia vel Principis Consistorio tale officium exercent. Martin. Laudens. tract. de offic. quest. 119. Barbat. de Præstant. Card. quest. 1. num. 40. p. 1. Bertr. consil. 60. num. 3. vol. 7. vid. latè Honthem. 1. de arte Notar. cap. 14. num. 6. licet enim in l. 2. ff. rem pupill. salvo. servus publicus vocetur: Interim tamen conditione servus non est. C. I. A. de fide instr. th. 4. cum tale ad officium non servus, sed homo liber requiratur. l. generali. 3. C. de tabular. quapropter si à serviendo servos eos dixeris, non aberraveris, cum implorantibus in facultate sua, mediante salario, omnibus serviant. gloss. in l. libertas 4. in verb. servare. ff. de stat. hom. Joh. Andr. in cap. sicut ne Cleric. vel Monach. secul. negot. Imò servi poterant esse Tabelliones l. 2. C. d. adopt. postea tamen titulò Clarissimatus dignabantur. Nov. 94. Perez. C. de Decurion. num. 62. & Notarius principis Nobilis censetur l. 12. C. de Excus. mun. & Brunnem. C. eod. p. 901. col. 1. hinc infamis non potest esse Notarius. Brunnem. ad l. un. C. de infam. ad l. 12. C. de suscepi.

II.

Officium Notariorum est publicum & inviti cogi possunt ad instrumentum consiciendum. Brunnem. ad l. 1. C. de Tabular. ordin. Imper. de anno 1512. §. 8. ist. auch ein Notarius. & c. Besold. voc. Notarien. Et contra denegantes decernuntur mandata cum Clausulâ. Mindan. de Mandat. lib. 2. cap. 53. §. 4. n. 15. 16.

Limita: nisi negotium, super quò instrumentum consicere debent, sit illicitum, aut nisi Notarii sint Doctores, Clerici, Monachi aut Decuriones, dist. ordin. Imper. d. l. in fin.

III.

Instrumenta & Acta à putativo Notario gesta valent l. 3. de offic. prat. Treutl. Vol. 2. Diss. 5. th. 3.

Declara: si in personâ creatâ sit vitium, non in creante, e. g. si princeps vel Comes Palatinus inhabilem creaverit. Si autem quis nunquam fuit Notarius creatus, vel à non habente potestatem creandi, instrumenta ejus fidem non merentur. Brunnem. ad l. fin. C. de Tabul.

IV.

Notarius unius loci non potest consicere instrumentum alterius loci, nisi ibi Notarius non reperitur, vel sit Notarius Cæsareus vel Papalis. Perez. C. de Numerar. n. 15.

V.

Notarius qui consicit falsum Instrumentum non potest amplius Notariatus officio fungi. Brunnem. ad l. 1. C. de Immun. nem. conced. §. 2. & ad l. 12. C. de Susceptor. & tormentis subijciatur, nisi antea Decurio fuerit. Perez. C. de Tabular. n. 8. imò etiam si Decurio fuerit, torque-

tur l. 2. C. de Tabular. Hinc & si Doctor Juris Notarium agat non attentâ Doctoratus dignitate, ob falsum torquetur. Brunnem. ad l. 2. C. de Tabular. & in exilium mittitur ob confectum illicitum contractum. l. 14. §. 3. C. de S. S. Eccles. interdum ipsi manus amputatur cap. 1. de probib. feud. alien. Nec eum ignorantia Statuorum excusat. Si tamen ex errore deliquit, mitius punitur. Perez. Cui nemo ad suum patrocin. n. 45. Instrumenta tamen præterita ab eodem falsario confecta non præsumuntur falsa. Perez. C. de Tabular. n. 9.

VI.

Notarius potest per alium facere scribi instrumentum & ipsi subscribere, & valet. Afflit. decis. 6. num. 6. Bart. in l. dicitur. Sitem senatus n. 3. ff. de fals.

VII.

Notarius nemo esse præsumitur nisi probeatur. Cravett. 72. per tot. ut enim instrumentum ab ipso confectum subsistat, probari debet quem esse Notarium. Specul. de instrum. edit. §. restat. Dd. in cap. 1. de fide instrument. Cravett. d. cons. 72. & cons. 122. num. 16. Roland. à Valle cons. 32. num. 3. & seq. vol. 2. eamque sententiam communibus Dd. suffragiis receptam esse testatur Alciat. de præsumpt. reg. 13. & quod non sufficiat aliquem haberi pro Notario, sed revera probari id debeat; similiter à Dd. communiter tradi asserit Jason. in l. Barbarius. ff. de offic. Prætor. n. 48. Unde & Notarius quod facit non præsumitur proprio motu & autoritate, sed ex voluntate alterius, qui eum actui adhibuit, facere. Bald. in l. errore. col. 1. C. de testib. Salicet. & Paul. de Castr. in l. qvories. de hered. instituend. Regner. Sixtin. 1. Cons. Marp. 12. num. 1. Roland. à Valle consil. 61. n. 64. lib. 2. & præsumitur officio suo rectè fungi, quamdiu contrarium non probatur. cap. ad audientiam. 13. de præscript. l. si quis decurio 21. C. de falsi. ubi Dd. Alciat. de præsumpt. reg. 3. præf. 3.

VIII.

Auctoritas Notarii jurati æquipollet duobus testibus, gloss. in cap. quoniam contra verb. duos. extr. de probat. Speculat. in tit. de instrum. edit. Odofred. & Bern. in d. cap. quoniam contra per l. in exercendis 15. C. de fide instrum. Henric. Cnaust. in Element. suo. lib. de Art. Notar. quest. quot testes oportet producere in testamento. Joh. Jac. Canis in libell. de Tabell. rubr. de prærogat. emol. & priv. Notar. Myns. 1. resp. 6. num. 29. nonnunquam & pluribus: tot enim æquivalet testimoniis, quot sunt in ipso instrumento descripta. Bart. in l. heres palam. in princ. ff. de test. Innocent. in cap. cum Johannes de fide instrument. Alberic. in l. cum precibus. C. de probat. Guilhelm. in Speculat. de instrum. edit. §. restat. vers. quæro. & seq. Unde & scripturam unius Notarii majorem habere prærogativam, quam scripturam duorum cujuscunque sint probitatis & existimationis, traditum est à Sebast. Montic. in tractat. de Invent.

(C)

Invent. hered. §. septimo principaliter videndum n. 25. Bald. & Aret. in d. cap. qvoni. um. extr. de probat. vide hac de re Dominic. de civitate Vifentana in suo tract. de Notariis p. 3. c. 1. versum Azo dicit. Tiraq. in tract. suo de retract. municipal. §. 8. gl. 9. n. 36.

IX.

Simplicitas Notarii non debet nocere partibus, l. fin. ibi nec simplicitas sufficientium & ibi gl. C. de fidejuss. l. si librarius 92. ff. de R. I. Conf. Argent. l. conf. u. z. num. 40. Mantio. de tac. convent. lib. 2. tit. 9. n. 2. neque etiam ejus error in sermone fidem instrumenti labefactare. l. 8. de stat. hom. d. l. 92. de R. I. l. qui habebat 54. de manumiss. test. an. d. errore 7. C. de test. vid. Costal. ad d. l. 8. ff. de stat. hom.

X.

Notarius in propria sua causa officium suum exercere non potest. Matth. Stephan. de jurisdictione c. 5. num. 24. pro uxore tamen instrumentum potest conficere. Matth. Steph. ibid. n. 27. C. I. A. de fide instrum. tb. 5.

XI.

Notarius semel electus amplius mutari non potest. Bald. in l. 2. num. 10. versum nunquid. C. qvomodo & quando judex. Pacian. l. conf. 25. num. 18.

Declara verum esse, quando res non sit amplius integra, quia semel fuit approbatus, secus si res adhuc integra, tunc enim Notarius pro libitu voluntatis removeri potest. Dec. in c. qvoni. am. contra num. 43. versum & Notarius semel electus. extr. de prob. ibid. Felin. notab. 2. per text. in c. 2. de procur. in 6.

CAP. XXII.
Notificatio.

Axioma I.

Notificatio facta ab eo, qui nullum jus habet, ad nihilum eum adstringit, cui notificatio facta fuit. l. si major. 13. C. de rescind. vend. l. si fundum 17. C. de rei vindic. Ludov. Rom. conf. 204. n. 11. vid. sup. lib. 4. c. Denunciatio. 15.

II.

Notificatio fieri debet soluturis collectas, antequam dies solutionis advenit, neque Exactores cum ipsa Notificatione mittendi. Brunnem. in l. 2. C. de Indict.

CAPUT XXIII.
Notio.

Axioma I.

Notionis vox generalior quam cognitionis. l. 99. de V. S. differunt enim inter se, quantum genus à specie. Si quidem notio est quolibet causae cognitio, sive ea jure Magistratus expediatur, sive absque jurisdictione, h. e. Magistratus jure. Lat. Prator 5. & ibi Duar. ff. de re judic. Cognitio autem ea saltem est causarum notio, quae jure Magistratus & vi jurisdictionis exercetur; omnes itaque ii, qui cognitionem habent, habent etiam notionem; at non con-

tra d. Lat. Prator. l. à Divo Pio 15. ff. de re judic. l. solent 6. ff. de offic. proconsul. cognitionum 5. ff. de var. & extr. not. l. cognitio 4. de offic. ejus, cui mand. est jurisd. Brecheus ad d. l. 99. de V. S. num. 6.

II.

Notionis species est jurisdictio. l. 99. de V. S. l. 1. §. initio 4. ff. de offic. praefect. Urb. l. ex omnibus 10. ff. de offic. praesid. l. 5. ff. de re judic. Est enim notio nihil aliud, quam potestas quaedam cognoscendi examinandi quae factum. l. 3. §. Cause cognitio 4. ff. de Carbon. edict. l. cum hi 8. §. vult igitur oratio 8. ff. de transact. l. 4. ff. de offic. ejus, cui mand. jurisd. ut ita quid juris sit statuatur. d. l. 4. & d. l. 8. §. 8. ff. de transact. Intellige verum, quatenus ea tanquam facultas materialis inest jurisdictioni, ut genus speciei, secus si oppositive eam consideres. Coedd. ad d. l. 99. de V. S. n. 6. vid. Dn. D. Biccium in reb. qvotidian. sect. 3. n. 39. C. I. A. lib. 2. tit. 1. th. 5. & seqq.

CAPUT. XXIV.

Notitia, Notorium,
conf. Clarum.

Axioma I.

Judex loci melius censetur nosse conditionem personarum, quam remotiores, cap. 23. extr. de sent. excomm. unde & notitia facti loci vicini, ex vicinitate praesumitur, cap. qvotidam. 7. extr. de praebend.

II.

Hae quatuor: (1.) publicum, (2.) manifestum, (3.) evidens, (4.) Notorium, eis tantum Phoev. idem possunt, c. 3. de consang. & affinit. cap. l. qui matrim. accusar. possit. 4. de divor. Cujac. in recitat. ad cap. vestra 7. extr. de cohabit. Cleric.

III.

Notorium est, quod se ipsum ostendit, nec est necesse, ut ab altero ostendatur. l. 1. ff. de resit. in integr. Angel. in singular. verb. Notorium. num. 7. Dicitur enim Notorium quod ad eum omnibus liquet, ita ut negari non possit. Innocent. in c. sicut in gloss. magna versum notorium de cohabit. Cleric. Unde etiam notorium esse illud, si fiat coram decem viris, qui populum constituere possunt, perhibent Dd. in l. ea quidem. C. de accusat. ita notorium de quolibet actu esse posse, ut de officio text. est in l. 1. ubi gloss. Capi & advers. qvot. sicut notorium est, Barbarium gessisse Praturam. l. Barbarius 3. ff. de offic. Prator. de maleficio. d. cap. sicut. d. l. ea quidem. de contractu. l. 1. C. de his qui in Eccles. manumitt. Angel. d. loc. num. 13. ubi illud duplex esse ait, veritatis nimirum & praesumptionis per l. at qui natura 19. §. cum me 3. absente. ubi gloss. ff. de negot. gest. quapropter possessionem notoriam facere, dominium notorium praesumptivè ex l. penult. ff. de condit. n. sit. 4. Titia cum 48. ff. de solut. concludit. idem Angel. d. loc.

IV.

Notorium etiam illud dicitur, de quo fama publica est. gloss. in lat. qui natura §. cum me absente verb. communiter. ff. de negot. gest.

Intel-